

F. t. l. om færgefart

dighedens betaling efter § 2, stk. 2, for driften af færgeruten.

Myndigheden kan endvidere i forbindelse med aftaleindgåelsen eller udbudet, hvis et sådant skal finde sted efter § 4, stille som vilkår, at investeringer i færgemateriel foretaget af den vindende tilbudsgiver specielt til brug for driften af den pågældende færgerute vil skulle overtages af en efterfølgende operatør eller vindende tilbudsgiver til en pris, som tager højde for almindelige og sædvanlige afskrivninger af materiellet. Det vil endvidere være muligt at fastsætte vilkår om anvendelse af materiel, som inden lovens ikrafttræden har været anvendt i forbindelse med en privat operatørs færgedrift mellem de pågældende anløbssteder.

Det anførte om tilvejebringelse af færgemateriel gælder på tilsvarende vis for tilvejebringelse af færgelejer.

En aftale efter § 2, stk. 2, skal i henhold til § 4, stk. 1, som udgangspunkt udbydes. Trafikministeren fastsætter med hjemmel i § 4, stk. 5, efter forhandling med indenrigsministeren nærmere regler for gennemførelsen af det udbud, der skal foretages, forinden aftale om færgedrift kan indgås. Disse regler vil bl.a. indeholde bestemmelser om, at det offentlige udbud skal offentliggøres på passende vis, og at det skal fremgå af udbudet, hvilke krav vedrørende havneanløb, regelmæssighed, kontinuitet, hyppighed, kapacitet, tariffør og bemanning m.v. tilbudsgiver i givet fald skal opfylde.

Bestemmelsen i § 2, stk. 3, indebærer, at offentlig betaling for varetagelsen af færgedrift skal koordineres således, at der kun indgås én aftale om en routes drift ad gangen. Se hertil § 5, stk. 3, for så vidt angår aftaler, som omfattes af kravet om udbud vedrørende drift i hel eller delvis samme periode. Bestemmelsen indeholder en forudsætning om, at offentlig betaling til andre for varetagelsen af driften i en færgerute kun er mulig, hvis der ikke mellem de pågældende anløbsstrækninger allerede på almindelige kommercielle markedsvilkår drives en færgerute, som opfylder samfundets behov.

Med bestemmelsens stk. 4 sammenholdt med § 5, stk. 4, og § 8, nr. 6, overføres den eksisterende bestemmelse i § 13 i lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt (lovbekendtgørelse nr. 260 af 4. maj 1998). Efter sidstnævnte bestemmelse kan trafikministeren pålægge A/S Storebæltsforbindelsen i et nærmere bestemt omfang at opretholde en bilfærgeforbindelse mellem Sjælland og Jylland over Kattegat og en bilfærgeforbindelse mellem Spodsbjerg og Tårs. Be-

stemmelsen har baggrund i den politiske aftale af 12. juni 1986 (Storebæltsforliget).

Der var på forligstidspunktet en formodning for, at såvel en nordlig som en sydlig færgerute kunne opretholdes på driftsøkonomisk grundlag enten helt uden statens medvirken eller gennem DSB's virksomhed. For det tilfælde, at denne formodning ikke skulle holde stik, blev det i forliget aftalt, at det selskab, der forestår Storebæltsforbindelsen, skulle være forpligtet til at opretholde en færgedrift på disse ruter. Det er en forudsætning bag den gældende § 13 i lov om anlæg af fast forbindelse over Storebælt, at underskuddet ved drift af færgeruter skal inddækkes af de afgifter, som betales for benyttelse af motorvejsforbindelsen over Storebælt.

Der er i tilknytning til kontrakten mellem Vejdirektoratet og SFDS af 1991 A/S af 17. marts 1989 med tillæg af 19. juni 1991 den 14. juli 1998 indgået en aftale mellem rederiet Sydfynske A/S og A/S Storebæltsforbindelsen om besejlingen af ruten Spodsbjerg-Tårs. Formålet med aftalen er at fastsætte principperne for eventuel betaling for driften i aftaleperioden til Spodsbjerg-Tårs rutens midlertidige operatør, således at der udbetales driftsstøtte til denne, såfremt betingelser i aftalen herfor er opfyldt. Sydfynske A/S forpligter sig med aftalen til at udarbejde materiale til A/S Storebæltsforbindelsen vedrørende trafikgrundlaget og trafikindtægter, således at dette kan anvendes i forbindelse med et kommende udbud. Aftalen trådte i kraft med åbningen af Storebæltsforbindelsens vejdel og ophører, når en ny operatør er udvalgt efter udbud og er klar til at overtage sejladsen, påregneligt den 1. april 2000.

Overførslen til § 2, stk. 4, er ordensmæssigt begrundet og indebærer ikke nogen ændring af retstilstanden. Med forslaget § 5, stk. 4, er det præciseret, at det er A/S Storebæltsforbindelsen, der efter pålæg fra trafikministeren udbyder driften af de pågældende bilfærgeruter.

Såvel ved stat, amtskommuner og kommuners egen drift af færgeruter som ved udbud af varetagelsen af driften må inddrages relevante miljø- og energimæssige forhold. Ifølge cirkulære nr. 26 af 7. februar 1995 om miljø- og energihensyn ved statslige indkøb og Aftale mellem miljø- og energiministerens og Kommunernes Landsforening, Amtrådsforeningen, Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune om miljø- og energihensyn ved indkøb i kommuner og amtskommuner skal det offentlige ved indkøb eller medfinansiering af produkter eller tjenesteydelser inddrage miljø- og energihensyn.